

ZBIERKA ZÁKONOV SLOVENSKEJ REPUBLIKY

Ročník 1962

Vyhlásené: 26.05.1962 Časová verzia predpisu účinná od: 10.06.1962 do: 18.04.1973

Obsah tohto dokumentu má informatívny charakter.

50

VYHLÁŠKA

ministra zahraničných vecí

z 25. apríla 1962

o Konzulárnom dohovore medzi Československou socialistickou republikou a Poľskou ľudovou republikou

Dňa 17. mája 1960 bol v Prahe podpísaný Konzulárny dohovor medzi Československou socialistickou republikou a Poľskou ľudovou republikou.

S Dohovorom vyslovilo Národné zhromaždenie súhlas 15. decembra 1960 a prezident republiky ho ratifikoval 31. decembra 1960. Ratifikačné listiny boli vymenené vo Varšave 20. februára 1961.

Podľa svojho článku 28 Dohovor nadobudol platnosť 22. marca 1961.

České znenie Dohovoru sa vyhlasuje súčasne.)

David v. r.

KONZULÁRNY DOHOVOR

medzi Československou republikou a Poľskou ľudovou republikou

Prezident Československej republiky a Štátna rada Poľskej ľudovej republiky vedení snahou ďalej rozvíjať vzájomné konzulárne styky v duchu priateľstva a spolupráce ľudu oboch krajín sa dohodli uzavrieť Konzulárny dohovor a za tým účelom vymenovali za svojich splnomocencov:

prezident Československej republiky

Václava Davida,

ministra zahraničných vecí Československej republiky,

Štátna rada Poľskej ľudovej republiky

Franciszka Mazura,

mimoriadneho a splnomocneného veľvyslanca Poľskej ľudovej republiky v Prahe,

ktorí vymeniac si plnomocenstvá a zistiť ich v náležitom poriadku a v predpísanej forme sa dohodli takto:

Časť I

Zriaďovanie konzulátov a ustanovovanie konzulov

Článok 1

Každá zmluvná strana môže zriaďovať na území druhej zmluvnej strany generálne konzuláty, konzuláty a vicekonzuláty (ďalej len „konzuláty“) a ustanovovať generálnych konzulov, konzulov a vicekonzulov (ďalej len „konzulovia“).

Článok 2

1. Konzul môže začať úradnú činnosť po predložení konzulského patentu a po udelení exequatur prijímajúcim štátom. V konzulskom patente bude uvedené meno a priezvisko konzula, jeho konzulská hodnosť, ako aj sídlo konzulátu a konzulárny obvod.
2. Prijímajúci štát môže konzulovi povoliť výkon úradnej činnosti pred udelením exequatur.
3. Len čo konzul dostane exequatur alebo povolenie uvedené v odseku 2, kompetentné orgány prijímajúceho štátu vykonajú potrebné opatrenia, aby mu bol umožnený výkon úradnej činnosti a požívanie práv, výsad a výhod mu patriacich.

Článok 3

1. Konzulovia a pracovníci konzulátu vykonávajúci konzulárne práce musia byť občanmi vysielajúceho štátu.
2. Pracovníci konzulátu vykonávajúci administratívne, technické a podobné práce môžu byť občanmi štátu vysielajúceho alebo prijímajúceho.

Článok 4

1. V prípade odvolania konzula, jeho úmrtia, ako aj v prípade choroby alebo ak nemôže z iných dôvodov vykonávať svoju úradnú činnosť, bude oprávnený na dočasný výkon úradnej činnosti konzula pracovník tohto alebo iného konzulátu, alebo diplomatického zastupiteľstva vysielajúceho štátu pod podmienkou, že jeho poverenie touto funkciou sa vopred písomne oznámi kompetentným orgánom prijímajúceho štátu.
2. Po čas dočasného vedenia konzulátu bude osoba uvedená v odseku 1 požívať práva, výhody a výsady patriace konzulovi.

Časť II

Výsady a výhody

Článok 5

1. Na budove, v ktorej má konzulát sídlo, môže byť umiestnený znak vysielajúceho štátu a názov konzulátu.

2. Na budove, v ktorej má konzulát sídlo, môže byť umiestnená vlajka vysielajúceho štátu. Vlajka tohto štátu môže byť rovnako umiestnená na vozidlách, lodiach a lietadlách v čase, keď ich konzul používa pri výkone úradnej činnosti.

Článok 6

1. Úradné miestnosti konzulátu sú nedotknuteľné. Orgány prijímajúceho štátu môžu do nich vstupovať iba so zvoľením konzula a dodržiavania zásady nedotknuteľnosti archívu konzulátu uvedenej v článku 7 odsek 1.
2. Úradné miestnosti konzulátu musia byť oddelené od obytných miestností konzula a pracovníkov konzulátu.

Článok 7

1. Archív konzulátu je nedotknuteľný. Archívom sa rozumie úradná korešpondencia, doklady, spisy, ako aj kancelárske zariadenie slúžiace na ich úschovu.
2. V archíve konzulátu sa nesmú umiestňovať súkromné veci a doklady konzula a pracovníkov konzulátu.

Článok 8

1. Korešpondencia konzulátu odosielaná aj prijímaná je nedotknuteľná a orgány prijímajúceho štátu ju nemôžu kontrolovať ani zadržovať.
2. Konzulát môže používať kuriérne služby a šifry.

Článok 9

1. Konzul a pracovníci konzulátu majúci štátne občianstvo vysielajúceho štátu nepodliehajú vo veciach svojej úradnej činnosti jurisdikcii súdov ani iných orgánov prijímajúceho štátu, s výnimkou prípadu, že vysielajúci štát s tým vysloví súhlas.
2. Ak sa konzul dopustí činu, ktorý je trestný podľa práva štátu prijímajúceho a ktorý nesúvisí s jeho úradnou činnosťou, akékoľvek opatrenia proti nemu sa vždy vopred dohodnú medzi zmluvnými stranami.

Článok 10

1. Konzul a pracovníci konzulátu môžu odmietnuť svedeckú výpoveď pred súdmi alebo inými orgánmi prijímajúceho štátu vo veciach svojej úradnej činnosti, ako aj odmietnuť predloženie úradnej korešpondencie a iných úradných dokladov.
2. S prihliadnutím na ustanovenie odseku 1 môžu byť konzul a pracovníci konzulátu vyzvaní na zloženie svedeckej výpovede vo veciach občianskych, trestných a správnych. Predvolanie konzula alebo pracovníka konzulátu, ktorý je štátnym občanom vysielajúceho štátu, musí mať formu úradného listu a nesmie obsahovať pohrozenie donucovacími prostriedkami.
3. Konzul môže požiadať, aby bol vyslúchnutý neskôršie, prípadne v úradných miestnostiach konzulátu alebo vo svojom byte.

Článok 11

Konzul, pracovníci konzulátu a s nimi žijúce manželky a maloleté deti, pokiaľ sú štátnymi občanmi vysielajúceho štátu, nepodliehajú predpisom prijímajúceho štátu o povolení pobytu, registrácii a hlásení cudzincov.

Článok 12

1. Konzul a pracovníci konzulátu a s nimi žijúce manželky a maloleté deti, pokiaľ sú štátnymi občanmi vysielajúceho štátu, sú oslobodení od priamych daní a poplatkov, ako aj od osobných a vecných plnení na vojenské a iné verejné účely.
2. Nehnuteľný majetok vysielajúceho štátu slúžiaci na účely konzulátu alebo na ubytovanie konzula a pracovníkov konzulátu, ako aj dopravné prostriedky tohto štátu slúžiace na účely

konzulátu, sú oslobodené od daní a poplatkov a od vecných plnení na vojenské alebo iné verejné účely.

3. Oslobodenia uvedené v odseku 1 a 2 sa nevzťahujú na odplaty za vykonané služby.

Článok 13

1. Predmety určené pre potreby konzulátu sú oslobodené od colných poplatkov.
2. Generálni konzulovia, konzulovia, vicekonzulovia a konzulárni atašé a s nimi žijúce manželky a maloleté deti, pokiaľ sú štátnymi občanmi vysielajúceho štátu, sú oslobodení na základe vzájomnosti od colných poplatkov z predmetov, ktoré sú ich vlastníctvom alebo sú pre nich určené, a to v rovnakom rozsahu ako diplomatickí pracovníci diplomatického zastupiteľstva vysielajúceho štátu, ostatní pracovníci konzulátu a s nimi žijúce manželky a maloleté deti, pokiaľ sú štátnymi občanmi vysielajúceho štátu, sú oslobodené v rovnakom rozsahu ako nediplomatickí pracovníci diplomatického zastupiteľstva tohto štátu.

Časť III

Služobná činnosť konzulov

Článok 14

Svojou činnosťou konzul napomáha rozvoju politických, hospodárskych a kultúrnych stykov medzi obidvoma krajinami.

Článok 15

1. Konzul chráni v zhode s právom a s medzinárodnými obyčajmi práva a záujmy vysielajúceho štátu; rovnako chráni práva a záujmy jeho občanov (osôb fyzických a právnických) a stará sa o nich. Za tým účelom sa môže obracať priamo na súdy a iné štátne orgány vo svojom obvode.
2. Konzul môže bez osobitného plnomocenstva zastupovať pred súdmi a inými štátnymi orgánmi občanov vysielajúceho štátu, ak nemôžu pre neprítomnosť alebo z inej vážnej príčiny včas osobne chrániť svoje práva a záujmy a ak nevymenovali splnomocnenca.

Článok 16

Konzul môže

- a) viesť evidenciu občanov vysielajúceho štátu,
- b) vydávať cestovné pasy a iné cestovné doklady občanom vysielajúceho štátu,
- c) udeľovať víza.

Článok 17

Konzul môže na dožiadanie orgánov vysielajúceho štátu vylúčať občanov tohto štátu ako strany, svedkov alebo znalcov a doručovať občanom vysielajúceho štátu úradné písomnosti spôsobom predpísaným právnym poriadkom tohto štátu. Pri výkone tejto činnosti nesmú sa použiť donucovacie prostriedky.

Článok 18

1. Konzul môže viesť evidenciu narodení a úmrtí občanov vysielajúceho štátu a vydávať príslušné doklady.
2. Predpisy prijímajúceho štátu o evidencii narodení a úmrtí príslušnými matričnými úradmi tohto štátu zostávajú ustanovením odseku 1 nedotknuté.

Článok 19

Pred konzulom sa môže uzavrieť manželstvo, ak obe osoby manželstvo uzavierajúce sú štátnymi občanmi vysielajúceho štátu. O uzavretí manželstva upovedomí konzul kompetentný orgán prijímajúceho štátu.

Článok 20

1. Konzul môže:
 - a) spisovať a uschovávať záväty občanov vysielajúceho štátu;
 - b) spisovať a overovať listiny o právnych úkonoch občanov vysielajúceho štátu; nemôže však spisovať ani overovať listiny o právnych úkonoch týkajúcich sa nehnuteľností, ktoré sú na území prijímajúceho štátu;
 - c) spisovať a overovať listiny o právnych úkonoch medzi občanmi štátu vysielajúceho a občanmi štátu prijímajúceho alebo štátu tretieho, pokiaľ tieto právne úkony majú mať právne účinky na území štátu vysielajúceho;
 - d) overovať podpisy občanov štátu vysielajúceho na listinách neuvedených v bode b) a c);
 - e) overovať výpisy a odpisy listín;
 - f) obstarávať a overovať preklady listín;
 - g) legalizovať listiny vystavené alebo overené v prijímajúcom alebo vysielajúcom štáte, ako aj listiny vyhotovené alebo overené v štáte tretom; pokiaľ sa týkajú občanov vysielajúceho štátu;
 - h) prijímať od občanov vysielajúceho štátu do úschovy peniaze, listiny a iné predmety, pričom nakladanie s nimi musí byť v súlade s predpismi štátu prijímajúceho;
 - i) vykonávať iné úkony správne podľa splnomocnenia vysielajúceho štátu, pokiaľ orgány štátu prijímajúceho nemajú proti tomu námietky.
2. Listiny spísané, overené alebo legalizované konzulom podľa ustanovenia odseku 1 vo forme predpísanej právom vysielajúceho štátu majú v prijímajúcom štáte tú istú platnosť a preukaznú moc ako listiny vyhotovené, overené alebo legalizované orgánmi tohto štátu.

Článok 21

1. Konzul môže poskytovať každú pomoc lodiam vysielajúceho štátu. Môže vchádzať do styku s lodnou posádkou a cestujúcimi, vstupovať na loď, požadovať od kapitána a ostatných členov posádky informácie o lodi, náklade, priebehu a celi cesty, spisovať, potvrdzovať a kontrolovať lodné doklady, riešiť spory medzi kapitánom a ostatnými členmi lodnej posádky a robiť opatrenia pre upevnenie poriadku a disciplíny na lodi.
2. Ak loď vysielajúceho štátu utrpí vo vnútrozemských alebo teritoriálnych vodách prijímajúceho štátu nehodu, alebo ak pripláva do nich poškodená, orgány prijímajúceho štátu upovedomia o tom ihneď konzula a informujú ho o prostriedkoch, ktoré sa použili pre zabezpečenie lode, posádky, cestujúcich a nákladu.

Článok 22

1. Orgány prijímajúceho štátu nemôžu zasahovať do záležitostí lodí vysielajúceho štátu bez žiadosti alebo súhlasu konzula. Súhlas konzula nie je potrebný vo veciach colných, pasových a ochrany zdravia alebo ak došlo na lodi k udalosti, ktorá narušuje pokoj alebo bezpečnosť prístavu.
2. Ak orgány prijímajúceho štátu zamýšľajú vykonať na lodi opatrenia donucovacieho rázu, musia upovedomiť o tom konzula tak, aby mohol byť prítomný pri vykonávaní týchto opatrení s výnimkou prípadu, že pre nedostatok času je nemožné jeho prítomnosť zabezpečiť. Ak konzul nebol na lodi prítomný ani zastúpený, orgány prijímajúceho štátu ho bezodkladne podrobne informujú o vykonaných donucovacích opatreniach. Ustanovenie tohto odseku sa nepoužije pri bežnej kontrole vo veciach colných, pasových a ochrany zdravia.

Článok 23

1. Konzul môže poskytovať každú pomoc lietadlám vysielajúceho štátu, najmä môže v prípade núteného pristátia lietadla poskytovať pomoc členom posádky a cestujúcim v ich styku s orgánmi prijímajúceho štátu a podnikať kroky, aby mohli pokračovať v ceste.
2. Ak lietadlo vysielajúceho štátu postihlo nešťastie, orgány prijímajúceho štátu o tom bezodkladne upovedomia konzula, ktorý môže zabezpečiť posádke a cestujúcim pomoc a urobiť

opatrenia pre zabezpečenie lietadla a jeho nákladu. Konzul sa rovnako môže obrátiť na orgány prijímajúceho štátu o poskytnutie potrebných prostriedkov.

3. Ustanovenie článku 22 sa primerane použije na lietadlá.

Článok 24

Konzul môže vyberať za úradné úkony poplatky podľa právnych predpisov vysielajúceho štátu.

Časť IV

Záverečné ustanovenia

Článok 25

Ustanovenia časti III tohto Dohovoru o právach a povinnostiach konzulov sa primerane použijú na vedúceho konzulárneho oddelenia diplomatického zastupiteľstva každej zo zmluvných strán, ak poverenie touto funkciou bude oznámené druhej zmluvnej strane. Tým nie sú dotknuté diplomatické výsady a výhody tejto osoby.

Článok 26

Každá zo zmluvných strán zaručuje druhej zmluvnej strane nakladanie ako so štátom požívajúcim najvyššie výhody vo všetkom pokiaľ ide o výsady, výhody a práva konzulov a pracovníkov konzulátov. Žiadna zo zmluvných strán sa však nebude môcť dovoliavať doložky najvyšších výhod a žiadať iné alebo širšie výsady, výhody a práva než tie, ktoré sama prizná konzulom a pracovníkom konzulátov druhej zmluvnej strany.

Článok 27

Tento Dohovor podlieha ratifikácii a nadobudne účinnosť po uplynutí 30 dní od výmeny ratifikačných listín, ktorá sa vykoná vo Varšave.

Článok 28

Tento Dohovor je dohodnutý na dobu 5 rokov, začínajúc dňom nadobudnutia účinnosti. Zostane v platnosti vždy na obdobie ďalších päť rokov ak ho nevypovie jedna zo zmluvných strán písomne 6 mesiacov pred uplynutím práve prebiehajúceho päťročného obdobia.

Tento Dohovor bol dohodnutý v Prahe 17. mája 1960 vo dvoch vyhotoveniach, každé v jazyku českom a poľskom, pričom obidve znenia majú rovnakú platnosť.

Na dôkaz toho vyššie uvedení splnomocnenci tento Dohovor podpísali a opatрили ho pečatami.

Z plnomocenstva

prezidenta Československej republiky:

David v. r.

Z plnomocenstva

Štátnej rady Poľskej ľudovej republiky:

Mazur v. r.

*) Tu sa vyhlasuje slovenské znenie.

